

RIKSDAGENS SVAR 31/2006 rd

Regeringens proposition med förslag till de ändringar som inrättandet av Livsmedelssäkerhetsverket förutsätter i vissa lagar

Ärende

Regeringen har till 2005 års riksmöte överlämnat sin proposition med förslag till de ändringar som inrättandet av Livsmedelssäkerhetsverket förutsätter i vissa lagar (RP 203/2005 rd).

Beredning i utskott

Jord- och skogsbruksutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (JsUB 2/2006 rd).

Beslut

Nu församlade riksmöte har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av lagen om veterinär gränskontroll

I enlighet med riksdagens beslut upphävs i lagen av den 20 december 1996 om veterinär gränskontroll (1192/1996) 30 § 1 mom., ändras 4 §, rubriken för 3 kap., 8 §, 17 § 2 mom., 18 §, 19 § 1 och 2 mom., 21 § och 25 § 2 och 3 mom. samt fogas till lagen en ny 8 a § som följer:

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *gränsveterinär* en legitimerad veterinär som är i Livsmedelssäkerhetsverkets tjänst och utför uppgifter enligt denna lag eller som Livsmedelssäkerhetsverket har bemyndigat att utföra uppgifter enligt denna lag och vikarien för en sådan veterinär, samt med

2) *tillsynsmyndighet* Livsmedelssäkerhetsverket, en gränsveterinär, tullverket, länsstyrelsen, en i 10 § 2 mom. avsedd annan statlig eller kommunal myndighet eller samkommunsmyndighet med vilken jord- och skogsbruksministe-

riet har kommit överens om utförande av kontroller i godkända hamnar samt en kommunalveterinär som utför uppgifter som avses i 18 §.

3 kap.

Myndigheter

8 §

Jord- och skogsbruksministeriet

Jord- och skogsbruksministeriet leder och övervakar i egenskap av högsta myndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av

denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

8 a §

Livsmedelssäkerhetsverket

Livsmedelssäkerhetsverket svarar för ordnandet av veterinär gränskontroll samt leder och övervakar i egenskap av centralförvaltningsmyndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser. Veterinära gränskontroller utförs av en gränsveterinär som är anställd vid Livsmedelssäkerhetsverket eller som Livsmedelssäkerhetsverket har bemyndigat att utföra uppgiften.

En av Livsmedelssäkerhetsverket bemyndigad gränsveterinär står i denna uppgift under Livsmedelssäkerhetsverkets ledning och tillsyn och handlar under tjänsteansvar.

Vid kontrollen kan assisterande personal anlitas.

17 §

Åtgärder som skall vidtas med anledning av en kontroll som någon annan myndighet har utfört

Om en kommunal myndighet eller en samkommunsmyndighet med vilken jord- och skogsbruksministeriet har kommit överens om utförande av kontroller, vid en kontroll som utförs enligt denna lag konstaterar eller har anledning att misstänka att ett importparti inte uppfyller kraven i denna lag eller i bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den, skall den överföra frågan till behandling vid Livsmedelssäkerhetsverket.

18 §

Brister som konstateras senare hos importerade djur eller varor

Livsmedelssäkerhetsverket kan bestämma att djur eller varor som har förts in i landet och vilka observeras medföra eller beträffande vilka det

finns anledning att misstänka att de kan medföra risk för spridning av djursjukdomar skall föras ut ur landet, isoleras, försättas i karantän, användas eller behandlas på ett sätt som Livsmedelssäkerhetsverket godkänner eller avlivas eller destrueras. Samma förfarande tillämpas också på avkomma, embryon och könsceller av djur som införts på ovan nämnda sätt samt på produkter som härrör från dessa djur.

Om djur eller varor som avses i 1 mom. konstateras medföra eller om det finns anledning att misstänka att de kan medföra risk för spridning av sådana djursjukdomar som med stöd av lagen om djursjukdomar (55/1980) har angetts som djursjukdomar som skall bekämpas, skall länsstyrelsen och kommunalveterinären enligt gällande bestämmelser och Livsmedelssäkerhetsverkets föreskrifter vidta sådana åtgärder för förhindrande av sjukdomens spridning som avses i lagen om djursjukdomar.

19 §

Vite och tvångsutförande

Livsmedelssäkerhetsverket kan förena en föreskrift som utfärdats med stöd av denna lag med vite eller med hot om att en försummad åtgärd vidtas på importörens eller på dennes företrädares bekostnad.

Livsmedelssäkerhetsverket kan också bestämma om omedelbart tvångsutförande på importörens eller på dennes företrädares bekostnad av åtgärder som importören eller dennes företrädare skall vidta enligt en föreskrift som tillsynsmyndigheten utfärdat med stöd av denna lag, om det är skäl att misstänka att importpartiet medför omedelbar fara för människors eller djurs hälsa och importören eller dennes företrädare inte omedelbart vidtar de föreskrivna åtgärderna.

21 §

Arvoden och kostnadsersättningar

En gränsveterinär som Livsmedelssäkerhetsverket har bemyndigat att utföra uppgifter enligt

denna lag samt en kommunalveterinär som utför en uppgift enligt 18 § har rätt att få arvode och kostnadsersättning för detta av statsmedel. I fråga om gränsveterinärer fattar Livsmedelssäkerhetsverket beslut om betalning av arvode och kostnadsersättning med iakttagande i tillämpliga delar av bestämmelserna i veterinärbilagan till det allmänna kommunala tjänste- och arbetskollektivavtalet. I fråga om kommunalveterinärer iakttas vad som särskilt föreskrivs om saken.

25 §

Ändringssökande

Ändring i ett beslut som Livsmedelssäkerhetsverket har fattat med stöd av denna lag får

sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Ändring i ett beslut om avgifter söks dock på det sätt som föreskrivs i lagen om grunderna för avgifter till staten.

Ändring i ett beslut som en tullmyndighet har fattat får sökas så som föreskrivs särskilt. Ändring i ett beslut som någon annan statlig myndighet har fattat med stöd av 10 § 2 mom. får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen.

Denna lag träder i kraft den

200 .

Lag

om ändring av läkemedelslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i läkemedelslagen av den 10 april 1987 (395/1987) 21 g §, 90 § 2 mom. samt 95 c § 1 och 2 mom.,
sådana de lyder, 21 g § i lag 853/2005 samt 90 § 2 mom. och 95 c § 1 och 2 mom. i lag 700/2002, som följer:

21 g §

Utan hinder av vad som i denna lag bestäms om försäljningstillstånd, kan Livsmedelssäkerhetsverket i fall av en allvarlig djursjukdoms-epidemi bevilja tillstånd till import och användning av ett preparat, om något lämpligt preparat inte annars finns att tillgå eller om djursjukdomsläget annars kräver det och någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i enlighet med direktivet om veterinärmedicinska läkemedel har beviljat försäljningstillstånd för preparatet. Tillståndet skall utan dröjsmål anmälas till Läkemedelsverket.

90 §

Uppgifter om en enskilds eller en samman- slutnings affärs- eller yrkeshemlighet som Läkemedelsverket tagit del av då det utfört i denna lag avsedda uppgifter får Läkemedelsverket, utan hinder av bestämmelserna om sekretess i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), lämna ut till en institution och andra övervakningsmyndigheter inom Europeiska unionen så som förutsätts i Europeiska gemenskapens rättsakter, samt till Livsmedelssäkerhetsverket, social- och hälsovårdsministe-

riet, läkemedelsprisnämnden, Folkpensionsanstalten samt polis-, tull- och åklagarmyndigheterna när detta är nödvändigt för skötseln av deras i lag bestämda uppgifter.

95 c §

Tillsynen över att bestämmelserna om veterinärernas rätt att lämna ut läkemedel för mediciner av djur följs skall utövas av Livsmedelssäkerhetsverket och länsstyrelserna. Livsmedelssäkerhetsverket kan angående enskilda fall

ge länsstyrelserna sådana föreskrifter som behövs för tillsynen.

Livsmedelssäkerhetsverket och länsstyrelserna har utan hinder av sekretessbestämmelserna i annan lagstiftning rätt att av veterinärer, Läkemedelsverket, läkemedelspartiaffärer och apotek avgiftsfritt få de uppgifter som behövs för tillsynen.

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 200 .

Lag

om ändring av lagen om medicinsk behandling av djur

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 27 juni 1997 om medicinsk behandling av djur (617/1997) 4 § 7 och 9 punkten samt 5 och 6 § samt
fogas till lagen en ny 5 a § som följer:

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

— — — — —
7) *animalieproduktionsdjur* nötkreatur, svin, får, getter, fjäderfän, hästar och andra hovdjur samt sådana vilda däggdjur, fåglar, kräldjur, groddjur och sniglar som föds upp för att användas som livsmedel, fiskar och andra vattendjur som föds upp samt mjölke och rom av dem, bin som används för produktion av honung samt renar,

— — — — —
9) *tillsynsmyndighet* Livsmedelssäkerhetsverket, Läkemedelsverket, länsstyrelsen och den veterinär som länsstyrelsen har förordnat till ett övervakningsuppdrag.

5 §

Ministerium

Jord- och skogsbruksministeriet leder och övervakar i egenskap av högsta myndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

5 a §

Livsmedelssäkerhetsverket

Livsmedelssäkerhetsverket leder och övervakar i egenskap av centralförvaltningsmyndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

6 §

samt de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Länsstyrelsen

Länsstyrelsen svarar i länet för verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag

Denna lag träder i kraft den

200 .

Lag

om ändring av djurskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i djurskyddslagen av den 4 april 1996 (247/1996) 28 § 2 och 3 mom., 29 § 2 mom., 30 § 1 och 2 mom., 34, 35 och 38 §, 48 § 1 mom., 51 § 1 mom., 55 § 3 mom., 58 § 2 mom., 59 § 2 mom. och 61 § 3 mom.,

av dem 30 § 2 mom. sådant det lyder i lag 662/1999 och 51 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1194/1996, samt

fogas till 30 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 662/1999 och i lag 220/2003, ett nytt 2 mom., varvid det ändrade 2 mom. och de nuvarande 3 och 4 mom. blir 3—5 mom., till lagen en ny 34 a § och till 39 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1194/1996, ett nytt 5 mom. som följer:

28 §

Import av djur

Ett djur som har importerats i strid med förbudet i 1 mom. skall återsändas eller avlivas på djurägarens eller innehavarens bekostnad, eller beträffande det förfaras på ett sätt som Livsmedelssäkerhetsverket godkänner.

Livsmedelssäkerhetsverket eller länsstyrelsen kan bestämma att åtgärder enligt 2 mom. skall utföras på djurägarens eller innehavarens bekostnad. Beträffande tvångsutförande iakttas i övrigt viteslagen (1113/1990) i tillämpliga delar.

29 §

Transport av djur

Om ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland eller Europeiska gemenskapens

rättsordning så förutsätter, kan genom förordning av statsrådet bestämmas att ett villkor för transport av djur är att länsveterinären, kommunalveterinären, en gränsveterinär eller en av Livsmedelssäkerhetsverket förordnad veterinär har inspekterat djuren och transportutrymmet samt konstaterat att djuren och transportutrymmet är i sådant skick att djuren kan transporteras.

30 §

Tillstånd att transportera djur och register över djurtransportörer

Transport av djur samt uthyrning eller annan överlåtelse av transportmedel i förvärvssyfte får idkas endast med tillstånd av länsstyrelsen. Tillstånd skall sökas hos länsstyrelsen i det län där sökanden har sin hemort. Tillstånd krävs dock inte av en djurtransportör som är etablerad i en stat utanför Europeiska gemenskapen. En sådan djurtransportör skall lämna Livsmedelssäker-

hetsverket en skriftlig förbindelse om att bestämmelserna och föreskrifterna om djurskydd iakttas vid djurtransporterna.

Tillstånd enligt 1 mom. beviljas, om sökanden har tillgång till transportmedel som är lämpliga för djurtransport och om sökanden eller någon som är anställd hos sökanden har de kunskaper och färdigheter som behövs för transport av djur samt för hantering och skötsel av dem i samband med transporten. Denna behörighet krävs dock inte, om en verksamhetsidkare utan att själv transportera djur endast hyr ut eller annars överlåter transportmedel för djurtransporter. Länsstyrelsen kan återkalla ett tillstånd, om tillståndshavaren på ett väsentligt sätt bryter mot denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, eller om verksamheten inte längre uppfyller villkoren för tillståndet och tillståndshavaren inte avhjälper missförhållandena inom en skälig tid som tillsynsmyndigheten bestämt.

Länsstyrelsen för ett register över de djurtransportörer som har beviljats tillstånd att idka verksamheten. Livsmedelssäkerhetsverket för ett riksomfattande register över alla djurtransportörer som har beviljats tillstånd att transportera djur och över förbindelser enligt 1 mom. Sådana uppgifter som behövs med tanke på tillsynen över djurtransporterna kan införas i registren. Verksamhetsidkaren skall ge de uppgifter som krävs för registret. Tillsynsmyndigheterna enligt denna lag har rätt att i tillsynssyfte använda registret över djurtransportörer. I övrigt tillämpas vid utlämnande av uppgifter vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheters verksamhet (621/1999) eller i någon annan lag.

— — — — —
34 §

Jord- och skogsbruksministeriet

Jord- och skogsbruksministeriet leder och övervakar i egenskap av högsta myndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

34 a §

Livsmedelssäkerhetsverket

Livsmedelssäkerhetsverket leder och övervakar i egenskap av centralförvaltningsmyndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

35 §

Länsstyrelsen

Länsstyrelsen svarar i länet för verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

38 §

Djurskyddsövervakare

Länsstyrelsen kan på de villkor som den föreskriver bevilja rätt att i egenskap av djurskyddsövervakare verkställa inspektioner enligt 39 § åt den som genom sin utbildning eller genom praktisk erfarenhet har förvärvat tillräcklig förtrogenhet med den djurart som är föremål för inspektionen och de djurskyddskrav som ställs på djurhållningen av arten och som har genomgått Livsmedelssäkerhetsverkets djurskyddsövervakarkurs om utförande av djurskyddsinspektioner. I enlighet med djurskyddsövervakarens kompetens kan inspektionsrätten gälla antingen en enskild djurart eller flera djurarter. Djurskyddsövervakaren har inte rätt att verkställa inspektioner på områden som omfattas av hemfriden.

Djurskyddsövervakaren svarar för en skada som han eller hon vållar vid en inspektion i enlighet med vad som föreskrivs i skadeståndslagen (412/1974), och djurskyddsövervakaren skall ha en försäkring för eventuella skador som uppstår vid inspektionerna. Bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar tillämpas på djurskyddsövervakare då de verkställer inspektioner enligt denna lag.

Länsstyrelsen kan återkalla rätten att verkställa inspektioner, om djurskyddsövervakaren försummar att iaktta de villkor som länsstyrelsen ställt eller annars på ett väsentligt sätt bryter mot sina förpliktelser när det gäller inspektionen. Rätten kan också återkallas av annan grundad anledning.

39 §

Inspektion

På områden som omfattas av hemfriden får i denna paragraf avsedd inspektion verkställas eller prov tas endast av en myndighet och endast om det är nödvändigt för utredande av de omständigheter som inspektionen gäller samt om det finns anledning att misstänka att djurets ägare eller innehavare gjort sig skyldig till straffbart förfarande som strider mot denna lag. En djurskyddsövervakare kan inom gränserna för sin inspektionsrätt vid behov bistå en myndighet vid verkställandet av en inspektion på ett område som omfattas av hemfriden.

48 §

Utredningar och undersökningar

Livsmedelssäkerhetsverket och länsstyrelsen får för tillsynen över att denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser följs eller för fullgörande av skyldigheter enligt ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland eller då Europeiska gemenskapens rättsordning förutsätter detta förordna tjänsteveterinärer att utföra utredningar och undersökningar i sådana djurhållningsenheter där djur hålls för idkande av näring, i djurtransporter samt i slakterier och på slaktplatser.

51 §

Besvär

Ändring i ett beslut som Livsmedelssäkerhetsverket, länsstyrelsen, kommunalveterinä-

ren, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen, en besiktningsveterinär, en gränsveterinär och polisen har fattat med stöd av denna lag får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

55 §

Djurhållningsförbud

Om någon har meddelats djurhållningsförbud, skall domstolen sända en kopia av protokollet i ärendet till Livsmedelssäkerhetsverket.

58 §

Kostnader

De kostnader som åtgärder enligt 44 § föranleder kan av särskilda skäl betalas i förskott av det anslag som i statsbudgeten har reserverats för veterinärvård. Djurets ägare eller innehavare ansvarar för den slutliga betalningen av kostnaderna enligt vad som föreskrivs i 1 mom.

59 §

Arvoden

Samma rätt tillkommer veterinärer som Livsmedelssäkerhetsverket eller länsstyrelsen har förordnat och som har utfört en utredning eller undersökning enligt 48 §.

61 §

Skadestånd

Vad som bestäms i 1 och 2 mom. tillämpas också i fråga om ersättning av skada som eventuellt har vållats av en veterinär som Livsmedelssäkerhetsverket eller länsstyrelsen har för-

ordnat att utföra uppgifter enligt denna lag samt i fråga om återkrav av ersättningarna.

Denna lag träder i kraft den 200 .

Länsstyrelsen svarar för att djurskyddsövervakarnas inspektionsrättigheter motsvarar be-

stämmelserna i 38 §. Av den som före denna lags ikraftträdande har beviljats den rätt som avses i 38 § 1 mom. krävs dock inte genomgång av en kurs för djurskyddsövervakare.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om utövning av veterinäryrket

I enlighet med riksdagens beslut upphävs i lagen av den 21 januari 2000 om utövning av veterinäryrket (29/2000) 11 och 45 § samt ändras 3—5 och 7—9 §, 10 § 1 mom., 12 § 1 mom., 17 § 2 mom., 19—27 §, 28 § 1 mom., 29 och 32 §, 33 § 3 mom., 34 § 1 mom., 35 och 36 §, 37 § 1 mom., 40 och 41 §, 42 § 2 och 3 mom., 43 § 2 mom. samt 44 § som följer:

3 §

Legitimation som veterinär med stöd av examen som avlagts i Finland

Rätt att vara verksam som legitimerad veterinär beviljar Livsmedelssäkerhetsverket på ansökan personer vilka avlagt veterinärmedicin licentiatexamen som baserar sig på veterinärmedicin kandidatexamen, en annan minst treårig lägre högskoleexamen eller en utbildning på motsvarande nivå och vilka till Livsmedelssäkerhetsverket avgett en skriftlig och muntlig veterinärförsäkran. Livsmedelssäkerhetsverket fastställer formuläret för veterinärförsäkran.

4 §

På internationella förpliktelser baserad legitimation som veterinär

Rätt att vara verksam som legitimerad veterinär beviljar Livsmedelssäkerhetsverket på ansökan sådana medborgare i stater inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som i någon annan stat inom Euro-

peiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland har förvärvat i Europeiska gemenskapens lagstiftning eller i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet avsedd veterinärkompetens och dessutom avgett i 3 § avsedd veterinärförsäkran. Närmare bestämmelser om den veterinärkompetens som avses i detta moment kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Rätt att vara verksam som legitimerad veterinär beviljar Livsmedelssäkerhetsverket på ansökan sådana medborgare i ett nordiskt land som i en stat utanför Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har avlagt veterinärmedicinsk examen som gett dem rätt att vara verksamma som veterinär i ett nordiskt land. En ytterligare förutsättning för legitimation är att sökanden har avgett i 3 § avsedd veterinärförsäkran.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas de närmare bestämmelser om legitimation i Finland som förutsätts i Europeiska gemenskapens lagstiftning och i överenskommelsen om gemensam nordisk arbetsmarknad för viss hälso- och sjukvårdspersonal och veterinärer (FördrS 2/1994).

Denna lag tillämpas också enligt vad som i fråga om behörighet och rätt att utöva veterinäryrket överenskomts i avtal som Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater ingått med en annan part.

5 §

Legitimation som veterinär med stöd av annan utländsk examen

Rätt att vara verksam som legitimerad veterinär beviljar Livsmedelssäkerhetsverket i andra fall än de som avses i 4 § på ansökan sådana medborgare i stater inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som i en stat utanför Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har avlagt veterinärmedicinsk examen. En ytterligare förutsättning för legitimation är att sökanden i Finland har avlagt erforderliga kompletterande studier inom området för veterinärmedicin, visat sig ha tillräckliga kunskaper i finska eller svenska samt avgett i 3 § avsedd veterinärförskran.

På de grunder som anges i 1 mom. kan Livsmedelssäkerhetsverket bevilja sådana medborgare i stater utanför Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som har avlagt veterinärmedicinsk examen någon annanstans än i Finland rätt att vara verksam som legitimerad veterinär.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om de kompletterande studier och språkkunskaper som förutsätts för legitimation.

7 §

Veterinärmedicine studerande såsom temporär utövare av veterinäryrket

En person som i Finland har avlagt veterinärmedicine kandidatexamen och som har fullgjort erforderliga studieavsnitt inom veterinärmedicine licentiatexamen får före sin legitimation som veterinär temporärt, i högst tre år, utöva veterinäryrket som vikarie för en legitimerad

veterinär eller för en sådan veterinär som avses i 8 §. Dessa tre år räknas från den tidpunkt då denna rätt uppkom. Livsmedelssäkerhetsverket kan av särskilda skäl förlänga ifrågavarande tid. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om de studieavsnitt som utgör en förutsättning för uppkomsten av denna rätt.

Livsmedelssäkerhetsverket kan av särskilt grundad anledning bevilja sådana personer som i andra stater inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet studerar till veterinär och som har avlagt studier motsvarande veterinärmedicine kandidatexamen samt i 1 mom. avsedda studieavsnitt rätt att temporärt utöva veterinäryrket.

8 §

Sådant temporärt tillhandahållande av veterinärtjänster som förutsätts i Europeiska gemenskapens lagstiftning och avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Sådana medborgare i stater inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som i Finland kan beviljas rätt att vara verksamma som legitimerade veterinärer med stöd av veterinärkompetens som förvärvats i någon annan stat inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland, får utan legitimation som veterinär temporärt, i högst ett år, vara verksamma som veterinärer efter att till Livsmedelssäkerhetsverket ha gjort en anmälan om temporärt tillhandahållande av veterinärtjänster. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan utfärdas närmare bestämmelser om anmälan.

9 §

Användning av beteckningen veterinär

Endast veterinärer som legitimerats med stöd av denna lag och personer som avses i 8 § får använda beteckningen veterinär. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas de bestämmelser om användningen av vete-

rinärmedicinska examensbenämningar i Finland som förutsatts i Europeiska gemenskapens lagstiftning.

10 §

Ordinering och köp av läkemedel

Utövare av veterinäryrket har rätt att från apotek ordinera läkemedel för veterinärt eller veterinärvetenskapligt ändamål. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om ordinering av läkemedel. Bestämmelser om försäljning och annan överlåtelse av läkemedel från läkemedelspartiaffärer till veterinärer finns i läkemedelslagen (395/1987).

— — — — —

12 §

Anmälningsskyldighet

Utan hinder av sekretessbestämmelserna är en utövare av veterinäryrket skyldig att i enlighet med Livsmedelssäkerhetsverkets föreskrifter lämna anmälningar och statistiska uppgifter om de sjukdomsfall han eller hon behandlat samt sådana av Livsmedelssäkerhetsverket eller länsstyrelsen infordrade utredningar och förklaringar som gäller sjukdomsfall eller annars har anknytning till utövningen av veterinäryrket. En legitimerad veterinär som utövar veterinäryrket är dessutom skyldig att underrätta Livsmedelssäkerhetsverket och länsstyrelsen om sin boplingsort och adress samt förändringar i fråga om dem.

— — — — —

17 §

Veterinära intyg

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan utfärdas närmare bestämmelser om utfärdandet av intyg och utlåtanden.

19 §

Styrning och tillsyn

Ministeriet leder och övervakar i egenskap av högsta myndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

Livsmedelssäkerhetsverket leder och övervakar i egenskap av centralförvaltningsmyndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

Länsstyrelsen svarar i länet för verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

20 §

Utredning av arbetsförmågan

Finns det grundad anledning att anta att en utövare av veterinäryrket på grund av sjukdom, missbruk av rusmedel, nedsatt funktionsförmåga eller någon annan motsvarande orsak blivit oförmögen att utöva sitt yrke, kan Livsmedelssäkerhetsverket ålägga honom eller henne att genomgå läkarundersökning eller undersökningar på sjukhus.

21 §

Utredning av yrkesskickligheten

Finns det grundad anledning att misstänka att en utövare av veterinäryrket har bristande yrkesskicklighet, kan Livsmedelssäkerhetsverket ålägga honom eller henne att för konstaterande av yrkesskickligheten eller annan kompetens genomgå förhör eller ge ett arbetsprov.

22 §

Granskning av mottagningsverksamheten

Livsmedelssäkerhetsverket eller länsstyrelsen kan granska mottagnings-, undersöknings- och vårdutrymmena samt journalhandlingarna

hos en utövare av veterinäryrket, om detta är nödvändigt för verkställandet av den tillsyn som föreskrivs i denna lag. På samma grunder kan Livsmedelssäkerhetsverket även bestämma att länsstyrelsen skall genomföra denna granskning.

På områden som omfattas av hemfriden får granskning utföras endast om det är nödvändigt för att utreda de omständigheter som granskningen gäller och om det finns anledning att misstänka att en veterinär i sin yrkesverksamhet gjort sig skyldig till straffbart förfarande.

Vid granskningen kan myndigheterna anlita sakkunniga. De sakkunniga skall vara erkänt skickliga och erfarna personer som företräder vetenskaplig, praktisk veterinärmedicinsk eller annan sakkunskap av betydelse för granskningen. De sakkunniga har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna få tillgång till de uppgifter som behövs för granskningen av mottagningsverksamheten. De sakkunniga är skyldiga att hemlighålla de sekretessbelagda uppgifter som de får tillgång till.

23 §

Felaktigt förfarande

Livsmedelssäkerhetsverket kan med beaktande av förseelsens art och omfattning genom sitt beslut meddela en utövare av veterinäryrket närmare föreskrifter för yrkesutövningen, tills vidare eller för viss tid begränsa rätten att utöva yrket eller tills vidare eller för viss tid frånta utövaren av veterinäryrket denna rätt, om denne har

1) försummat någon skyldighet enligt 10 § 2 mom., 12—16 eller 18 §,

2) fullgjort uppgifter för vilka hans eller hennes utbildning och yrkesskicklighet skall anses otillräcklig eller verksamhetsmöjligheter begränsade, eller

3) annars handlat felaktigt eller klandervärt vid utövningen av veterinäryrket.

För att rätten att utöva yrket skall kunna begränsas eller fråntas utövaren på det sätt som anges i 1 mom. förutsätts det att det felaktiga

förfarandet eller försummelsen har varit av allvarlig art och upprepats och att en anmärkning eller varning till yrkesutövaren inte har lett till att bristen i verksamheten blivit avhjälpt.

24 §

Oförmögenhet att utöva yrke

Har en utövare av veterinäryrket på grund av sjukdom, missbruk av rusmedel, nedsatt funktionsförmåga eller någon annan motsvarande orsak blivit oförmögen att utöva sitt yrke, kan Livsmedelssäkerhetsverket tills vidare begränsa rätten att utöva yrket eller tills vidare frånta utövaren av veterinäryrket denna rätt.

25 §

Brott i samband med yrkesutövningen

Om en utövare av veterinäryrket har dömts till fängelsestraff för ett brott som har begåtts i yrkesutövningen och domstolens dom har vunnit laga kraft samt om det av de med brottet sammanhängande omständigheterna framgår att personen i fråga är ovärdig det förtroende som han eller hon bör åtnjuta, kan Livsmedelssäkerhetsverket för viss tid eller, om omständigheterna är synnerligen försvårande, för alltid frånta denna person rätten att utöva veterinäryrket.

Om en utövare av veterinäryrket som innehar tjänst hos staten, en kommun eller en samkommun på grund av brott har dömts till skiljande från tjänsteutövning eller avsättning, skall 1 mom. iakttas på motsvarande sätt.

Domstolen skall utan dröjsmål till Livsmedelssäkerhetsverket sända en kopia av protokollet och domen i mål som avses i 1 och 2 mom.

Redan innan domstolens dom varigenom en utövare av veterinäryrket har dömts till fängelsestraff, avsättning eller skiljande från tjänsteutövning har vunnit laga kraft, kan Livsmedelssäkerhetsverket förbjuda utövaren av veterinäryrket att utöva yrket.

26 §

Temporära administrativa säkerhetsåtgärder

Vid behandlingen av ärenden som avses i 20—25 § kan Livsmedelssäkerhetsverket temporärt förbjuda en utövare av veterinäryrket att utöva yrket eller temporärt begränsa rätten att utöva yrket, om det är nödvändigt på grund av den omedelbara risk för djurs hälsa eller välbefinnande eller folkhälsan som verksamheten innebär.

27 §

Fråntagande av rätt att utöva yrke när en utövare av veterinäryrket själv anhåller därom

Livsmedelssäkerhetsverket kan på begäran av en utövare av veterinäryrket begränsa rätten att utöva veterinäryrket eller helt och hållet frånta vederbörande denna rätt.

28 §

Återställande av rätt att utöva yrke

Om en utövare av veterinäryrket för viss tid eller tills vidare har fråntagits rätten att utöva yrket eller om denna rätt har begränsats, kan personen i fråga hos Livsmedelssäkerhetsverket ansöka om återställande av rätten att utöva yrket eller slopande av begränsningen av denna rätt, om den omständighet som ledde till förlust eller begränsning av rätten att utöva yrket inte längre föreligger.

— — — — —

29 §

Skriftlig varning

Har en utövare av veterinäryrket vid utövningen av yrket handlat mot lag eller med stöd av lag utfärdade bestämmelser eller föreskrifter, i sin uppgift annars gjort sig skyldig till felaktig-

het eller försummelse eller uppfört sig olämpligt, och är felaktigheten eller försummelsen inte av sådan art att den bör leda till åtal vid domstol, kan Livsmedelssäkerhetsverket ge utövaren av veterinäryrket en skriftlig varning.

32 §

Veterinärregister

I syfte att sköta de tillsynsuppgifter som anges i denna lag för Livsmedelssäkerhetsverket register över dem som utövar veterinäryrket. När en utövare av veterinäryrket antecknas i veterinärregistret ger Livsmedelssäkerhetsverket utövaren ett identifikationsnummer.

Uppgifter som skall föras in i registret är

1) namn, personbeteckning, identifikationsnummer, legitimationsdatum och information om eventuell specialveterinärexamen i fråga om utövare av veterinäryrket,

2) arbetsplats- och kontaktinformation samt verksamhet som självständig yrkesutövare i fråga om utövare av veterinäryrket,

3) tid under vilken en veterinärmedicin student med stöd av 7 § har rätt att temporärt utöva veterinäryrket,

4) tid under vilken en utövare av veterinäryrket med stöd av 8 § temporärt tillhandahåller veterinärtjänster,

5) temporär begränsning eller temporärt förbudande av rätten att utöva yrket, och

6) tills vidare gällande begränsning eller förbudande av rätten att utöva yrket.

Livsmedelssäkerhetsverket kan i veterinärregistret föra in uppgifter som förutsatts av skötseln av tillsynsuppgifterna enligt denna lag och som gäller varning eller bötes- eller fängelsestraff som en utövare av veterinäryrket tilldelats eller ådömts i sin yrkesutövning samt avsättning eller skiljande från tjänsteutövning. Dessa uppgifter kan i likhet med uppgifterna enligt 2 mom. föras in i registret även om beslutet i respektive fall inte vunnit laga kraft.

33 §

Förvaringstider för uppgifter som införts i veterinärregistret och utlämnande av uppgifter

— — — — —

Livsmedelssäkerhetsverket kan ur veterinärregistret per telefon lämna upplysningar om rätten för en utövare av veterinäryrket att utöva yrket eller om denna rätt har begränsats eller frångåtts temporärt eller tills vidare.

34 §

Veterinärförteckning

Livsmedelssäkerhetsverket publicerar utifrån de uppgifter som anges i 32 § 2 mom. en veterinärförteckning avsedd för allmänheten. Veterinärförteckningen får inte utan samtycke av en utövare av veterinäryrket innehålla hans eller hennes hemadress eller personbeteckning. Veterinärförteckningen sänds årligen avgiftsfritt till länsstyrelserna, apoteken och läkemedelspartiaffärerna. Den kan också avgiftsfritt ges myndigheterna, apoteken och läkemedelspartiaffärerna i elektronisk form.

— — — — —

35 §

Hörande

Innan ärenden som avses i 20—25 eller 29 § avgörs slutligt skall Livsmedelssäkerhetsverket ge utövaren av veterinäryrket tillfälle att avge förklaring i saken.

36 §

Sakkunniga

Vid avgörande av i 20, 21, 23—25 eller 29 § avsedda ärenden kan Livsmedelssäkerhetsverket anlita ständige sakkunniga som kallats för detta ändamål. De ständige sakkunniga skall vara erkänt skickliga och erfarna personer som företräder sådan vetenskaplig, praktisk veterinärmedicinsk eller annan sakkunskap som är av betydelse för Livsmedelssäkerhetsverket. Den

som samtyckt till att vara ständig sakkunnig är skyldig att på Livsmedelssäkerhetsverkets begäran ge sakkunnighjälp inom det område som han eller hon företräder.

De ständige sakkunniga har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna få tillgång till de uppgifter som behövs för givandet av sakkunnighjälp. De är skyldiga att hemlighålla de sekretessbelagda uppgifter som de får tillgång till.

Livsmedelssäkerhetsverket betalar ständige sakkunniga ett arvode för utförda uppdrag samt resekostnadsersättning.

37 §

Vite

En utövare av veterinäryrket som försummar anmälnings- och upplysningsskyldigheten enligt 12 § eller skyldigheten enligt 15 § att föra och förvara journalhandlingar kan av Livsmedelssäkerhetsverket vid vite åläggas att iaktta sin skyldighet.

— — — — —

40 §

Rätt att få uppgifter

Livsmedelssäkerhetsverket och länsstyrelserna har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna av statliga och kommunala myndigheter, en samkommuns myndigheter, andra offentligt rättsliga samfund samt apotek och läkemedelspartiaffärer på begäran avgiftsfritt få de upplysningar och utredningar som behövs för att uppgifterna enligt denna lag skall kunna utföras.

41 §

Kungörelse i den officiella tidningen samt anmälan till apotek och läkemedelspartiaffärer

Livsmedelssäkerhetsverket skall utan dröjsmål införa en kungörelse i den officiella tidningen om begränsad, frångången eller återställd rätt att utöva yrket.

Livsmedelssäkerhetsverket skall dessutom underrätta apoteken och läkemedelspartiaffärer-

na om fråntagen eller begränsad rätt att köpa eller ordinera läkemedel samt om fråntagen eller återställd och vid behov också om begränsad rätt att utöva veterinäryrket.

42 §

Rätt att vara verksam som specialveterinär

Rätt att vara verksam som specialveterinär beviljar Livsmedelssäkerhetsverket i enlighet med lagen om genomförande av en generell ordning för erkännande av examina inom Europeiska gemenskapen (1597/1992) på ansökan sådana medborgare i stater inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som i någon annan stat inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland har avlagt en examen som motsvarar specialveterinärexamen.

Rätt att vara verksam som specialveterinär kan Livsmedelssäkerhetsverket i andra fall än de som avses i 2 mom. bevilja personer som någon annanstans än i Finland har avlagt en examen som motsvarar specialveterinärexamen. En ytterligare förutsättning för legitimation är att sökanden i Finland har avlagt erforderliga kompletterande studier inom området för veterinärmedicin. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet bestäms närmare om de kompletterande studierna.

43 §

Behörighet för vissa tjänster och befattningar

En tjänst eller en befattning kan temporärt skötas av en person som avses i 7 eller 8 §, om inte annat föreskrivs någon annanstans i lag.

44 §

Läroanstaltens anmälningsskyldighet

Den läroanstalt där de studieavsnitt som ligger till grund för den i 7 § 1 mom. avsedda rätten har fullgjorts skall omedelbart underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om fullgörandet.

Denna lag träder i kraft den 200 .

I 3 § avsedd lägre högskoleexamen eller utbildning på motsvarande nivå krävs inte av den som avlagt veterinärmedicin licentiatexamen i enlighet med förordningen om veterinärmedicinska examina (298/1978).

För temporär rätt att utöva yrket krävs inte i 7 § avsedd veterinärmedicin kandidatexamen av den som med stöd av övergångsbestämmelserna i lagen om ändring av universitetslagen (715/2004) studerar för en veterinärmedicin licentiatexamen i enlighet med förordningen om veterinärmedicinska examina.

Den som före denna lags ikraftträdande har beviljats rätt att utöva veterinäryrket har rätt att fortsätta sin yrkesutövning.

De som kallats till ständiga sakkunniga med stöd av 36 § före lagens ikraftträdande fortsätter i sitt uppdrag tills Livsmedelssäkerhetsverket bestämmer något annat.

Lag

om ändring av veterinärvårdslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i veterinärvårdslagen av den 17 augusti 1990 (685/1990) 24 §,
ändras 4, 5 och 10 §, 14 § 2 mom., 17 § 3 mom. samt 20 och 21 §, av dem 17 § 3 mom. sådant det
 lyder i lag 194/1993, samt
fogas till lagen en ny 4 a § som följer:

4 §

Jord- och skogsbruksministeriet leder och övervakar i egenskap av högsta myndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

4 a §

Livsmedelssäkerhetsverket leder och övervakar i egenskap av centralförvaltningsmyndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

5 §

Länsstyrelsen svarar i länet för verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

10 §

Kommunalveterinären skall vara en legitimerad veterinär och insatt i de uppgifter som hör till tjänsten. Närmare bestämmelser om behörighetsvillkoren för kommunalveterinärtjänster utfärdas genom förordning av statsrådet.

14 §

Arvodena är pensionsgrundande arbetsinkomster för kommunalveterinärerna. Genom förordning av statsrådet bestäms närmare om på vilket sätt arvodena skall beaktas som pensionsgrundande för kommunalveterinärerna.

17 §

— — — — —
 Har en legitimerad veterinär som är verksam som självständig yrkesutövare inte något fast driftställe, skall han eller hon göra motsvarande anmälan till länsstyrelsen i det län där han eller hon huvudsakligen ämnar bedriva privat veterinärvårdsverksamhet. Bestämmelser om anmälningsplikt för personer som utan legitimation som veterinär temporärt tillhandahåller veterinärtjänster finns i 8 § i lagen om utövning av veterinäryrket (29/2000).

20 §

Om det inom privat veterinärvårdsverksamhet förekommer avsevärda brister eller missförhållanden och om det på grund av den risk för djurs hälsa eller välbefinnande som verksamheten innebär är nödvändigt, kan Livsmedelssäkerhetsverket bestämma att verksamheten skall avbrytas tills bristerna eller missförhållandena har blivit avhjälpta.

21 §

Livsmedelssäkerhetsverket och länsstyrelsen kan i enskilda fall meddela kommunalveterinärerna föreskrifter som behövs för genomförandet av annan veterinärvård än den kommunala.

Livsmedelssäkerhetsverket och länsstyrelsen kan ålägga en kommunalveterinär att utföra uppgifter som hänför sig till den veterinärvård som nämns i 1 mom.

Denna lag träder i kraft den

200 .

Lag

om ändring av lagen om djursjukdomar

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 18 januari 1980 om djursjukdomar (55/1980) 5, 10, 12, 13 a och 14 §, 15 § 5 mom., 21 § 1 mom. samt 21 a § 1 mom.,

av dem 5 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 424/1994, 10 §, 21 § 1 mom. och 21 a § 1 mom. sådana de lyder i lag 809/1992, 12 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lagar 809/1992 och 424/1994, 13 a § sådan den lyder i nämnda lag 424/1994 och 15 § 5 mom. sådant det lyder i lag 1000/1999, samt

fogas till lagen nya 12 b—12 h § som följer:

5 §

Jord- och skogsbruksministeriet leder och övervakar i egenskap av högsta myndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

Livsmedelssäkerhetsverket leder och övervakar i egenskap av centralförvaltningsmyndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

Länsstyrelsen och länsveterinären, som lyder under den, svarar i länet för verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Kommunalveterinären svarar på kommunens område för verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Besiktningsveterinären svarar vid slakteriet för verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Livsmedelssäkerhetsverket kan förordna länsveterinären och länsstyrelsen kommunalveterinären att även utanför sitt tjänsteområde handha en viss uppgift som hör till denna lags verkställighet. Livsmedelssäkerhetsverket kan ålägga även en annan veterinär att i anslutning till en dylik uppgift utföra en verkställande uppgift, såsom avlivning av ett djur, avspärrning av ett område eller någon annan motsvarande uppgift. En sådan annan veterinär som utför en upp-

gift som Livsmedelssäkerhetsverket ålagt honom eller henne skall vid utförandet av uppgiften iakttä vad som bestäms i förvaltningslagen (434/2003), språklagen (423/2003) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). På en veterinär tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar samt vad som i skadeståndslagen (412/1974) bestäms om offentligt samfunds och tjänstemans skadeståndsansvar. Administrativa beslut om nödvändiga åtgärder fattas av den myndighet som svarar för verkställigheten av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den. I denna paragraf avsedda veterinärer är skyldiga att i uppgifter som ansluter sig till verkställigheten av denna lag följa föreskrifter som utfärdas av Livsmedelssäkerhetsverket.

10 §

En i 5 § avsedd veterinär skall informera om förekomsten av samt säkerhetsåtgärderna i fråga om en i 3 § 2 mom. avsedd djursjukdom eller en sådan allvarlig smittsam djursjukdom som inte förekommer i Finland, om detta är nödvändigt för att förhindra sjukdomens spridning. Informationen kan vara allmän eller gälla endast en viss person eller grupp, såsom djurägare vars djur löper risk för att insjukna från samma smittkälla.

Närmare bestämmelser om informationen utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

12 §

Om förekomsten eller spridningen av en djursjukdom kan innebära risk för människors hälsa, allvarlig risk för djurs hälsa eller ekonomiska förluster för djurproduktionen, kan det i syfte att förebygga djursjukdomar, förhindra deras spridning samt utreda sjukdomsläget

1) bestämmas att djur skall undersökas, vaccineras eller annars behandlas eller avlivas av tvingande skäl,

2) meddelas nödvändiga villkor, begränsningar eller förbud för djurhållningen,

3) meddelas nödvändiga villkor, begränsningar eller förbud för handeln med och förmedlingen av djur samt ordnandet av sådan verksamhet,

4) meddelas nödvändiga villkor, begränsningar eller förbud för djurutställningar, djurtävlingar eller andra motsvarande tillställningar,

5) meddelas om nödvändiga åtgärder för förvaring, hantering och användning av gödsel och urin av djur,

6) bestämmas om användningen av utrustning och redskap som används på platser där djur hålls samt om nödvändiga metoder för att rengöra och desinficera dem,

7) meddelas nödvändiga begränsningar eller förbud för besök på platser där djur hålls,

8) meddelas nödvändiga villkor, begränsningar eller förbud för anläggningar som bedriver slakt av djur samt anläggningar som hanterar foder, animaliska produkter eller animaliskt avfall som anläggningarna skall iaktta i sin verksamhet,

9) meddelas nödvändiga villkor, begränsningar eller förbud som skall iakttas vid sådan användning av döda djur och delar av dem samt animaliskt avfall från dem som är förenad med fara för spridning av djursjukdomar, samt

10) meddelas nödvändiga villkor, begränsningar eller förbud som skall iakttas vid överlåtelse och användning av sådana matrester till djurfoder vilka är av animaliskt ursprung.

Närmare bestämmelser om i 1 mom. avsedda åtgärder, föreskrifter, förbud, villkor och begränsningar utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

I enskilda fall fattar Livsmedelssäkerhetsverket beslut om i 1 mom. avsedda åtgärder, föreskrifter, förbud, villkor och begränsningar.

I den i 2 mom. avsedda förordningen av jord- och skogsbruksministeriet kan dessutom föreskrivas att länsveterinären i enskilda fall kan bevilja tillstånd att avvika från förbuden och begränsningarna i förordningen, om det kan säkerställas att den verksamhet som tillståndet avser inte innebär risk för spridning av en djursjukdom. I förordningen skall härvid dessutom utfärdas närmare bestämmelser om villkoren för tillståndet.

12 b §

I syfte att förebygga djursjukdomar, förhindra deras spridning samt utreda sjukdomsläget skall den som äger eller innehar djur märka djuren med tanke på deras identifiering samt spårningen av deras ursprung och rörlighet.

Närmare bestämmelser om vilka djur som skall märkas och på vilket sätt utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

12 c §

I syfte att förebygga djursjukdomar, förhindra deras spridning samt utreda sjukdomsläget är ägare och innehavare av djur samt personer som deltar i handeln med samt förmedling och transport av djur skyldiga att föra förteckning över de djur som de äger, innehar, transporterar, köper och överlåter. I förteckningen skall införas djurart och antalet djur samt uppgifter om djurens ålder, födelse, död, märkning och ursprung samt i fråga om djur som förflyttas uppgifter om destination och transport. Dessutom är djurets ägare och innehavare samt personer som deltar i handeln med samt förmedling och transport av djur skyldiga att ge de myndigheter som anges i 5 § sådana uppgifter som är nödvändiga för verkställigheten av denna lag och för tillsynen över att lagen följs.

Närmare bestämmelser om vilka djur som skall föras in i en förteckning i enlighet med 1 mom., förteckningens innehåll, form och förvaring samt lämnande av de i 1 mom. avsedda

uppgifterna till myndigheterna utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

12 d §

I syfte att bekämpa och förebygga djursjukdomar kan arrangeras och genomföras program för hälsokontroll av djur som omfattar i 12 § 1 mom. avsedda åtgärder, föreskrifter, förbud, villkor eller begränsningar i fråga om förfaranden som skall iakttas i djurhållningen, såsom förflyttningar av djur, utfodring av djur eller regelbundna undersökningar av djur. Det är frivilligt för djurhållningsenheterna att höra till program för hälsokontroll. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan bestämmas att det är obligatoriskt att höra till ett program för hälsokontroll, om det är nödvändigt för bekämpning av i 3 § 2 mom. avsedda djursjukdomar eller för genomförande av Europeiska gemenskapens lagstiftning.

Program för hälsokontroll upprättas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas också närmare bestämmelser om de i 1 mom. avsedda åtgärder, föreskrifter, förbud, villkor och begränsningar som ingår i det program som skall upprättas samt om vilka djurhållningsenheter, djur och djursjukdomar programmet gäller. I en förordning av jord- och skogsbruksministeriet om upprättande av ett program för hälsokontroll kan dessutom utfärdas bestämmelser om villkoren i fråga om en djurhållningsenhetets produktionsform, antalet djur, djurens hälsotillstånd och undersökningar för att klargöra hälsotillståndet för att djurhållningsenheten skall höra till programmet samt om innehållet i de anmälningar som avses i 12 e § och förfarandet när dessa anmälningar görs.

12 e §

Den person som är ansvarig för en djurhållningsenhet kan ansluta djurhållningsenheten till ett frivilligt program för hälsokontroll genom att lämna en skriftlig anmälan om detta till kommunalveterinären. Har villkor ställts för att en enhet skall kunna höra till ett frivilligt program för hälsokontroll, fattar kommunalveterinären be-

slut om godkännandet. Enligt en i 12 d § 1 mom. avsedd förordning av jord- och skogsbruksministeriet skall de djurhållningsenheter som hör till ett obligatoriskt program för hälsokontroll anmäla sig till kommunalveterinären.

Har villkor ställts för att en djurhållningsenhet skall kunna höra till ett program för hälsokontroll, kan en djurhållningsenhet uteslutas ur programmet om dessa villkor inte längre uppfylls och denna situation inte är tillfällig. Vidare kan en djurhållningsenhet uteslutas ur ett frivilligt program för hälsokontroll om den inte iakttar i 12 d § avsedda åtgärder, föreskrifter, förbud, villkor eller begränsningar i enlighet med programmet för hälsokontroll. Beslut om uteslutande ur ett program för hälsokontroll fattas av länsveterinären på förslag från kommunalveterinären. Den person som är ansvarig för en djurhållningsenhet kan på eget initiativ anmäla att djurhållningsenheten utträder ur ett frivilligt program för hälsokontroll. Anmälan om utträde skall göras skriftligen till kommunalveterinären.

Ovan i 1 och 2 mom. avsedda anmälningar skall åtminstone innehålla uppgifter om de djur som hålls i djurhållningsenheten och deras ägare, ägarens adress och övriga kontaktuppgifter samt djurhållningsenhetens adress och eventuellt lägenhetssignum. Kommunalveterinären skall tillställa länsveterinären och Livsmedelssäkerhetsverket uppgifter om de djurhållningsenheter som anslutit sig till eller godkänts för ett program för hälsokontroll, de djurhållningsenheter som anmält sig till honom eller henne och som hör till ett obligatoriskt program för hälsokontroll samt de djurhållningsenheter som utträtt ur ett frivilligt program för hälsokontroll. Länsveterinären skall tillställa kommunalveterinären och Livsmedelssäkerhetsverket uppgifter om de djurhållningsenheter som uteslutits ur ett program för hälsokontroll.

12 f §

Bestämmelser om godkännande och övervakning av anläggningar för bearbetning av döda djur, delar av dem eller animaliskt avfall finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 om hälsobestämmelser för anima-

liska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel (*biproduktförordningen*).

Behöriga myndigheter enligt biproduktförordningen i fråga om de i 1 mom. nämnda anläggningarna är de myndigheter som avses i 5 §. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om behörigheten att godkänna och övervaka anläggningarna.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan dessutom utfärdas närmare bestämmelser om de frågor angående godkännande eller övervakning av anläggningar som avses i 1 mom. eller förteckningar över godkända anläggningar som medlemsstaterna enligt biproduktförordningen skall fatta beslut om.

Den i artikel 26 i biproduktförordningen avsedda riksomfattande förteckningen över godkända anläggningar förs av Livsmedelssäkerhetsverket.

12 g §

Sådana djur och animaliska produkter som kan föranleda risk för spridning av en i 3 § 2 mom. avsedd djursjukdom eller en sådan allvarlig smittsam djursjukdom som inte förekommer i Finland, får importeras från andra medlemsstater inom Europeiska unionen till Finland eller exporteras från Finland till andra medlemsstater inom Europeiska unionen endast av en aktör som har antecknats i Livsmedelssäkerhetsverkets register.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas sådana i Europeiska gemenskapens lagstiftning förutsatta närmare bestämmelser om de djur och animaliska produkter i fråga om vilka gäller att 1 mom. tillämpas på import och export av dem.

En aktör skall registreras om aktören uppfyller villkoren för registrering. En förutsättning för att en aktör skall kunna införas i registret som djurimportör är att aktören har tillgång till utrymmen där djuren vid behov kan hållas isolerade. Förutsättningar för införande av en aktör i registret som exportör av varor är att verksamheten står under regelbunden övervakning av en veterinär och att aktören har ett av en veterinär

godkänt egenkontrollprogram genom vilket säkerställs att de varor som exporteras uppfyller de krav som gäller dem.

Registrering söks skriftligen hos Livsmedelssäkerhetsverket. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om förutsättningarna för registrering och förfarandet vid ansökan om registrering.

Registreringen gäller till utgången av januari månad det följande året. Registreringen förnyas på ansökan, om aktören fortfarande uppfyller förutsättningarna för registrering.

12 h §

I det register som avses i 12 g § skall införas

- 1) aktörens namn och adress,
- 2) den djurart eller vara för vilken aktören har registrerats som exportör eller importör,
- 3) den stat från vilken djuren eller varorna avses bli importerade, samt
- 4) den veterinär som övervakar exporten.

Uppgifterna skall utplånas ur registret inom tre år efter att registreringen upphört att gälla.

På inhämtande av personuppgifter och införande av dem i registret samt på användande och utlämnande av uppgifterna i registret tillämpas i övrigt personuppgiftslagen (523/1999) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

13 a §

Livsmedelssäkerhetsverket eller länsstyrelsen kan förena ett förordnande enligt denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den om att en importör skall vidta åtgärder som rör produkter som underkänts vid importinspektion med hot om att de åtgärder som importören försummat att vidta kommer att vidtas på dennes bekostnad. I ärenden som gäller hot om tvångsutförande iakttas i övrigt vad som bestäms i viteslagen (1113/1990).

14 §

Karantän som krävs vid verkställigheten av denna lag skall vara godkänd av Livsmedelssäkerhetsverket. En förutsättning för godkännande av en karantän är att den enskilda karantänen

eller karantänsstationen, med beaktande av de krav som de djur som vid respektive tidpunkt hålls i karantänen ställer, är på så sätt planerad, placerad, byggd, utrustad och skött och dess verksamhet och övervakning på så sätt ordnad att djursjukdomar inte kan spridas utanför karantänen.

Livsmedelssäkerhetsverket kan helt eller delvis återkalla ett beslut som det fattat om godkännande av en karantän, om risken för spridning av en djursjukdom inte på annat sätt kan hindras. Godkännandet kan dessutom återkallas om villkoren för godkännande av karantänen inte längre uppfylls och karantänens ägare trots uppmaning från Livsmedelssäkerhetsverket inte inom utsatt tid har avhjälpt bristen. Ett godkännande kan också återkallas för viss tid.

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för godkännande av en i 1 mom. avsedd karantän utfärdas vid behov genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

15 §

Utöver vad som bestäms i 3 mom. skall anläggningar där animaliskt avfall behandlas och

djurfoder eller foderråvaror tillverkas betala en avgift till staten för sådan tillsyn enligt denna lag som har ålagts Livsmedelssäkerhetsverket. Avgiften skall fastställas i enlighet med de grunder som anges i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992), om inte något annat följer av Europeiska gemenskapens lagstiftning eller internationella avtal som är bindande för Finland.

21 §

Ansökan om ersättningar enligt denna lag skall göras hos Livsmedelssäkerhetsverket, som beslutar om beviljande av dem. Ersättning skall sökas inom ett år efter att de åtgärder som berättigar till ersättning enligt denna lag har vidtagits.

21 a §

Om sökandens rätt till ersättning är uppenbar, kan Livsmedelssäkerhetsverket betala förhandsersättning till sökanden.

Denna lag träder i kraft den

200 .

Lag

om ändring av lagen om bekämpande av djursjukdomar, som med lätthet sprida sig

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 16 december 1960 om bekämpande av djursjukdomar, som med lätthet sprida sig (488/1960) 6 §,
ändras 2 § 1 mom. samt 3—5, 7—12, 12 a, 13 och 14 §, av dem 12 a § sådan den lyder i lag 35/1971, samt
fogas till 1 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 35/1971, ett nytt 3 mom. som följer:

1 §

Jord- och skogsbruksministeriet leder och övervakar i egenskap av högsta myndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av

denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser. Livsmedelssäkerhetsverket leder och övervakar i egenskap av centralförvaltningsmyndighet verkställigheten och tillsynen över

efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

2 §

Har de myndigheter som avses i 5 § i lagen om djursjukdomar (55/1980) inte tillräckliga resurser för att bekämpa vitt utbredd epizooti, är de i landet fast bosatta legitimerade veterinärer, vilka inte har fyllt 50 år, samt de veterinärmedicinska kandidater som har rätt att temporärt utöva veterinäryrket, på förordnande av Läkemedelssäkerhetsverket skyldiga att sköta sådana veterinäruppgifter som är nödvändiga på grund av sjukdomsläget och som de skäligen kan utföra med beaktande av deras utbildning, arbetserfarenhet, hälsotillstånd och familjeförhållanden. Arbetsplikten kan fortgå längst två månader. Av statens medel betalas till den som utför ett sådant uppdrag ett av Livsmedelssäkerhetsverket fastställt skäligt arvode. De arbetspliktigas tidigare anställningar avbryts inte på grund av arbetsförordnandet. Vid utförande av ovan nämnda uppdrag skall den person som förordnats för uppdraget iakttä vad som bestäms i förvaltningslagen (434/2003), språklagen (423/2003) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). På den som utför uppdraget tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar när han eller hon deltar i skötseln av de uppgifter som avses i denna paragraf. Orsakar den person som har förordnats för uppdraget vid utförandet av uppdraget genom fel eller försummelse skada, tillämpas vad som i skadeståndslagen (412/1974) bestäms om offentligt samfunds och tjänstemans skadeståndsansvar.

3 §

I syfte att bekämpa epizooti och minska faran för spridning via verksamheten vid inrättningar som bedriver slaktning av djur, kvarnar, inrättningar som hanterar foder eller animaliska produkter eller andra motsvarande inrättningar, kan Livsmedelssäkerhetsverket utöver vad som före-

skrivs i 12 § i enskilda fall utfärda föreskrifter om

- 1) nödvändiga begränsningar som gäller personers rätt att röra sig i inrättningar,
- 2) nödvändiga åtgärder för att vid inrättningar effektivisera desinfektionsåtgärder,
- 3) nödvändiga åtgärder för desinfektion av transportfordon och transportkärl som hör till inrättningarnas verksamhetsområde,
- 4) nödvändiga åtgärder för effektivare isoleering av djur, samt
- 5) åtgärder för oskadliggörande av sådana avfallsprodukter från inrättningarna vilka anses farliga.

4 §

Om det är nödvändigt för bekämpande av epizooti, skall personer och deras klädesplagg och tillhörigheter desinfekteras och rengöras i tillräcklig grad för bekämpande av sjukdomen. Sjukhus, bastur, tvättinrättningar och desinfektionsanstalter är vid behov skyldiga att delta i sådana nödvändiga rengörings- och desinfektionsåtgärder som avses i detta moment.

Närmare bestämmelser om de i 1 mom. avsedda åtgärderna samt om skyldigheten för sjukhus, bastur, tvättinrättningar och desinfektionsanstalter att utföra dessa åtgärder utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Om ett djurstall eller en anordning eller ett transportmedel som använts för transport av djur har kommit i beröring med eller om det finns anledning att misstänka att dessa kommit i beröring med ett i denna lag avsett smittämne av epizooti, skall ägaren eller innehavaren för bekämpning av sjukdomen i tillräcklig grad rengöra och desinfektera dem. Om det finns grundad anledning att misstänka att ett djurstall eller en anordning eller ett transportmedel som använts för transport av djur kommit i beröring med smittämne av epizooti, kan Livsmedelssäkerhetsverket i syfte att bekämpa sjukdomen genom sitt beslut bestämma om nödvändiga rengörings- och desinfektionsmetoder.

5 §

Under i 1 § avsedda omständigheter kan genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet för bekämpande av epizooti föreskrivas om nödvändiga begränsningar och förbud som gäller förande av djur till djurutställningar eller andra motsvarande tillställningar.

7 §

I denna lag och i bestämmelser som utfärdats med stöd av den avses med

- 1) *smittoområde* ett område där epizooti förekommer,
- 2) *skyddszon* ett område som uppenbart hotas av i 1 § avsedd spridning av epizooti eller dit sjukdomen hotar att sprida sig från smittoområdet,
- 3) *avvärjningsområde* ett område som omfattar smittoområdet och skyddszonen.

Ett smittoområde och en skyddszon upprättas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Om det inte för att bekämpa och hindra spridning av epizooti är nödvändigt att inom smittoområdet eller skyddszonen tillämpa alla i 9—11 § avsedda begränsningar och förbud, skall det i en förordning om upprättande av ett smittoområde eller en skyddszon utfärdas närmare bestämmelser om vilka av de i 9—11 § avsedda begränsningarna och förbuden som tillämpas inom området eller zonen och i vilken omfattning.

Länsveterinären kan i enskilda fall bevilja tillstånd att avvika från begränsningar eller förbud enligt 9—11 §, om det kan säkerställas att den verksamhet som tillståndet avser inte innebär risk för spridning av epizooti. Närmare bestämmelser om villkoren för tillstånd kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Bestämmelser om återkallande av ett områdes förklarande för smittoområde eller skyddszon utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Om ett återkallande inte kan ske genom att helt och hållet upphäva de i 9—11 § avsedda begränsningar och förbud som tillämpas inom smittoområdet eller skyddszonen, kan närmare bestämmelser om gradvis

avlägsnande av begränsningarna utfärdas i en förordning om återkallande av ett områdes förklarande för smittoområde eller skyddszon.

8 §

Beträffande upprättande av ett smittoområde eller en skyddszon eller återkallande av ett områdes förklarande för sådant område eller zon skall på behörigt sätt och i tillräcklig utsträckning informeras i den kommun där smittoområdet eller skyddszonen är belägen. Beträffande upprättande av ett smittoområde eller en skyddszon skall dessutom uppsättas anslag vid områdets gränser vid allmänna kommunikationsleder eller, om smittoområdet omfattar en enskild lägenhet, vid de vägar som leder till denna lägenhet. Livsmedelssäkerhetsverket svarar för informationen i den kommun där avvärjningsområdet är beläget. För informationen vid områdets gränser och vid vägarna svarar länsveterinären, kommunalveterinären eller en för uppgiften förordnad i 2 § avsedd person.

9 §

Utan ett i 7 § 3 mom. avsett tillstånd som meddelas genom beslut av länsveterinären får inom ett avvärjningsområde inte

- 1) bedrivas handel med djur,
- 2) anordnas offentliga nöjen, utställningar, föreställningar, tävlingar, allmänna sammanträden, auktioner, marknader, torgdagar eller andra motsvarande offentliga tillställningar, eller
- 3) till bete användas allmänna eller samfälliga betesmarker.

Utan i 1 mom. avsett tillstånd får inte andra personer än de som ombesörjer boskapsskötseln besöka sådana platser inom avvärjningsområdet där djur hålls.

Vad som föreskrivs i 2 mom. gäller även sådana inspektionsbesök som tillsynsmyndigheterna under sedvanliga förhållanden gör på platser där djur hålls.

Med hot om att de avlivas är det förbjudet att hålla hundar och katter lösa inom avvärjningsområdet.

I den omfattning det för att bekämpa eller hindra spridning av epizooti är nödvändigt kan

Livsmedelssäkerhetsverket genom sitt beslut bestämmer att verksamheten i lokalerna vid en läroanstalt inom avvärningsområdet skall inställas.

10 §

Utan ett i 7 § 3 mom. avsett tillstånd som meddelas genom beslut av länsveterinären förbjuds inom ett smittoområde, utöver vad som bestäms i 9 §

- 1) persontrafik från och till området,
- 2) persontrafik från och till en sådan lägenhet där djur har insjuknat eller befaras ha insjuknat i epizooti,
- 3) transport av djur, oberoende delar av dem, råprodukter, avfall och andra varor, ämnen och föremål från och till området,
- 4) transport av djur, oberoende delar av dem, råprodukter, avfall och andra varor, ämnen och föremål från och till en sådan lägenhet där djur har insjuknat eller befaras ha insjuknat i epizooti,
- 5) användningen av till klövdjur hörande handjur för seminering eller betäckning av djur, som hör till annan besättning, samt
- 6) användningen av allmänna och samfälliga vägar till att driva boskap och att släppa fram boskap till ett sådant vattendrag eller dike längs vilket smittan kan spridas.

11 §

Utan i 7 § 3 mom. avsett tillstånd som länsveterinären meddelat genom sitt beslut får djur föras från en skyddszon till en plats utanför avvärningsområdet endast för slakt.

Sädesvätska av klövdjur får inte föras från en skyddszon till en plats utanför avvärningsområdet. Livsmedelssäkerhetsverket kan bevilja tillstånd att avvika från förbudet, om det kan säkerställas att den verksamhet som tillståndet avser inte innebär risk för spridning av epizooti.

12 §

Har en produkt, ett preparat, en förnödenhet eller annan egendom av mindre värde kommit i beröring med ett djur som har insjuknat eller som misstänks ha insjuknat i epizooti eller annars med ett epizootiskt smittämne, skall ägaren

eller innehavaren förstöra dessa eller behandla dem så att risk för spridning av sjukdomen inte längre föreligger.

Närmare bestämmelser om i 1 mom. avsedda produkter, preparat och förnödenheter samt annan egendom av mindre värde samt om förstörande och behandling av dem liksom om användningen av dessa produkter, preparat och förnödenheter utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Om det är nödvändigt för bekämpande av epizooti, kan Livsmedelssäkerhetsverket i enskilda fall genom sitt beslut förordna att i 1 mom. avsedda produkter, preparat och förnödenheter upplagras under en i beslutet angiven tid. I beslutet kan meddelas även andra föreskrifter om upplagringen, när dessa är nödvändiga för bekämpande av sjukdomen och förhindrande av dess spridning.

12 a §

Under de omständigheter som avses i 1 § är sådana laboratorier som har godkänts för kontroll av livsmedel och som står under en veterinärs ledning eller övervakning skyldiga att mot en av Livsmedelssäkerhetsverket fastställd skälig ersättning utföra sådana undersökningar rörande diagnostisering och förebyggande av djursjukdomar samt konstaterande av huruvida livsmedel är dugliga som näring som laboratorierna inte i vanliga fall är skyldiga att utföra.

Närmare bestämmelser om den i 1 mom. avsedda skyldigheten utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

13 §

För egendom som i enlighet med 12 § eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den förstörts eller som behandlats så att den förskämts har ägaren rätt att av statens medel få ersättning enligt gängse värde. Ersättning söks skriftligen hos Livsmedelssäkerhetsverket. Ersättning skall sökas inom ett år efter att de åtgärder som avses i denna paragraf har vidtagits. Kan den förskämda egendomen helt eller delvis utnyttjas, avdras egendomens återstående bruksvärde från det belopp som skall ersättas.

Om det provas skäligt har ägaren dessutom rätt till i 1 mom. avsedd ersättning för egendom som i enlighet med bestämmelser som meddelats med stöd av 12 § 2 mom. har använts så att den förskämts.

14 §

För rengörings- och desinfektionsarbeten liksom också för isolering av djur samt för avlivning och bortskaffande av djur enligt denna lag eller enligt bestämmelser som meddelats med

stöd av den eller angående vilka åtgärder förordnats i beslut som fattats med stöd av denna lag, har ägaren rätt till skälig ersättning av statens medel till den del ersättning inte betalas med stöd av lagen om djursjukdomar. Ersättning söks skriftligen hos Livsmedelssäkerhetsverket. Ersättning skall sökas inom ett år efter att de åtgärder som avses i denna paragraf har vidtagits.

Denna lag träder i kraft den 200 .

Helsingfors den 18 april 2006